

01000892504020032

1399

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 89

25 Απριλίου 2002

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3008

Κύρωση Σύμβασης έκδοσης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Καναδά.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζεται στο άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση έκδοσης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Καναδά, που υπογράφηκε στην Οττάβα στις 3 Νοεμβρίου 1999, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική, γαλλική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Προοίμιο

Οι Κυβερνήσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Καναδά σεβόμενες αμοιβαία τους δικαστικούς θεσμούς και επιδιώκοντας την αποτελεσματικότερη συνεργασία των δύο χωρών για την καταπολέμηση του εγκλήματος μέσω της εκδόσεως των εγκληματιών, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Υποχρέωση εκδόσεως

Τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παραδίδουν αμοιβαία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως, κάθε άτομο το οποίο ευρισκόμενο στο έδαφος ενός των δύο Κρατών διώκεται για αδίκημα ή καταζητείται από τις αρχές του άλλου Κράτους, με σκοπό την επιβολή ή την εκτέλεση ποινής.

Άρθρο 2

Πράξεις για τις οποίες χωρεί έκδοση

1. Έκδοση χορηγείται για πράξεις, οι οποίες, σύμφωνα με τη νομοθεσία των δύο Κρατών, συνιστούν αδικήματα τα οποία τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης ανώτερη του έτους. Εξάλλου, στις περιπτώσεις όπου τα δικαστήρια του

αιτούντος Κράτους έχουν επιβάλει ποινή φυλάκισης ή οποιαδήποτε άλλη ποινή στερητική της ελευθερίας, ο εκζητούμενος θα πρέπει να έχει προς έκτιση υπόλοιπο ποινής έξι (6) τουλάχιστον μηνών.

2. Προκειμένου να διαπιστωθεί η διάπραξη αδικήματος υπό την έννοια της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, θα λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των πράξεων, οι οποίες αποδίδονται στον εκζητούμενο, και όχι τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος σύμφωνα με τη νομοθεσία του αιτούντος Κράτους, και ανεξάρτητα αν οι νομοθεσίες των Συμβαλλόμενων Κρατών προσδιορίζουν διαφορετικά το αδίκημα ή το κατατάσσουν σε διαφορετικές κατηγορίες.

3. Εάν η αίτηση εκδόσεως αφορά συγχρόνως μια καταδίκη σε ποινή φυλάκισης, όπως προβλέπεται στην παραγράφο 1, και σε χρηματική ποινή, το Κράτος, από το οποίο ζητείται η έκδοση, θα μπορεί να χορηγεί την έκδοση και για την εκτέλεση αυτής της χρηματικής ποινής.

4. Εάν η αίτηση εκδόσεως αναφέρεται σε περισσότερες πράξεις, που καθεμία τιμωρείται σύμφωνα με το νόμο των δύο Κρατών, από τις οποίες ούμως ορισμένες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δύναται να χορηγεί την έκδοση και για τις πράξεις αυτές.

5. Έκδοση μπορεί επίσης να χορηγείται για παράβαση νόμου σχετικού με επιβολή τελωνειακών δασμών ή φόρων εισοδήματος ή καθαρά φορολογικής φύσεως.

Άρθρο 3 Έκδοση υπηκόων

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν θα εκδίδει τους υπηκόους του. Για τον προσδιορισμό της υπηκοότητας λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος τελέσεως του αδικήματος για το οποίο ζητείται η έκδοση.

2. Στην περίπτωση που το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αρνηθεί την έκδοση, επειδή το εκζητούμενο πρόσωπο είναι υπήκοος του, θα υποβάλλει την υπόθεση στις αρμόδιες Αρχές του, εφόσον το ζητήσει το άλλο Κράτος, για την άσκηση ποινικής διώξεως. Για το σκοπό αυτόν διαβιβάζονται στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, οι φάκελοι, τα έγγραφα και τα αντικείμενα που έχουν σχέση με το αδίκημα.

Το Κράτος αυτό ενημερώνει το αιτούντο Κράτος για τη συνέχεια που δόθηκε στην αίτηση.

Άρθρο 4

Περιπτώσεις υποχρεωτικής αρνήσεως εκδόσεως

Δεν χορηγείται έκδοση στις ακόλουθες περιπτώσεις, όταν:

1. Το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση θεωρείται από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ως πολιτικό ή πράξη συναφής. Απόπειρα κατά της ζωής Αρχηγού Κράτους ή Προέδρου Κυβερνήσεως ή μέλους της οικογένειας του δεν θεωρείται πολιτικό αδίκημα.

2. Το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση είναι στρατιωτικό και δεν αποτελεί παράβαση του κοινού ποινικού δικαίου των δύο Κρατών.

3. Το πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση αθωώθηκε ή καταδικάσθηκε τελεσίδικα στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση για πράξεις που συνιστούν το ίδιο αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση.

4. Σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, έλαβε χώρα παραγραφή της ποινικής διώξεως ή της εκτελέσεως ποινής του αδικήματος για το οποίο ζητείται η έκδοση.

Άρθρο 5

Περιπτώσεις δυνατότητας αρνήσεως

Η έκδοση μπορεί να μην χορηγηθεί εάν:

1. Το πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση διώκεται από το Κράτος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, για την ίδια πράξη για την οποία ζητείται η έκδοση ή εάν οι αρμόδιες Αρχές του Κράτους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, απεφάσισαν, σύμφωνα με το νόμο του Κράτους αυτού, να μην ασκήσουν διώξη ή να παύσουν τη διώξη την οποία είχαν ασκήσει.

2. Το πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση αθωώθηκε ή καταδικάσθηκε τελεσίδικα σε τρίτο Κράτος, για την ίδια πράξη για την οποία ζητείται η έκδοση και, σε περίπτωση καταδίκης, εάν η ποινή εκτίθηκε ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί.

3. Το αδίκημα διαπράχθηκε εκτός του εδάφους του αιτούντος Κράτους και η νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν παρέχει δικαιοδοσία στα δικαστήρια του για τη διώξη τέτοιου αδικήματος σε αντίστοιχες περιστάσεις.

4. Το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του αδικήματος και το συμφέρον του αιτούντος Κράτους, θεωρεί ότι η έκδοση του εκζητούμενου προσώπου λόγω της ήλικιας ή της καταστάσεως της υγείας αυτού θα ήταν αντίθετη σε ανθρωπιστικούς λόγους.

Άρθρο 6

Θανατική ποινή

Εάν η πράξη, για την οποία ζητείται η έκδοση, τιμωρείται από τη νομοθεσία του αιτούντος Κράτους με θανατική ποινή η οποία δεν προβλέπεται από τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή εν γένει δεν εκτελείται σε αυτό, η έκδοση μπορεί να μην χορηγηθεί παρά μόνον υπό τον ορό ότι το αιτούντος Κράτος θα δώσει διαβεβαιώσεις που θα κριθούν επαρκείς από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ότι η θανατική ποινή δεν θα εκτελεστεί.

Άρθρο 7

Υποβολή αιτήσεως εκδόσεως

1. Οι αιτήσεις εκδόσεως, τα δικαιολογητικά έγγραφα και

η σχετική με αυτά αλληλογραφία θα διαβιβάζονται στα Υπουργεία Δικαιοσύνης των Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Το άρθρο αυτό δεν αποκλείει τη διπλωματική οδό.

Άρθρο 8

Δικαιολογητικά έγγραφα

1. Προς υποστήριξη της αιτήσεως εκδόσεως θα προσκομίζονται τα ακόλουθα έγγραφα:

α) Σε όλες τις περιπτώσεις:

1) πληροφορίες σχετικές με την περιγραφή του εκζητούμενου προσώπου, τον προσδιορισμό της ταυτότητας, της υπηκοότητας του και του τόπου στον οποίο ευρίσκεται.

2) έκθεση των αξιόποινων πράξεων για τις οποίες ζητείται η έκδοση που θα συντάσσεται από δικαστή ή εισαγγελέα και στην οποία θα αναφέρεται ο τόπος και ο χρόνος τελέσεως, η φύση του αδικήματος, καθώς επίσης και αντίγραφο των διατάξεων που προβλέπουν το αδίκημα και την ποινή με την οποία τιμωρείται.

Στην έκθεση θα αναφέρεται ότι οι εν λόγω διατάξεις ίσχυαν κατά το χρόνο διαπράξεως του αδικήματος και κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεως εκδόσεως, θα αναφέρονται επίσης οι διατάξεις με τις οποίες θεμελιώνεται η δικαιοδοσία του αιτούντος Κράτους για διώξη της πράξεως, εφόσον η τελευταία έχει διαπραχθεί εκτός του εδάφους του.

β) Στην περίπτωση προσώπου το οποίο ήδη διώκεται ή κατηγορείται:

1) το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο του εντάλματος συλλήψεως, είτε άλλου εγγράφου που έχει την ίδια ισχύ, και το οποίο εκδόθηκε από το αιτούντος Κράτος.

2) εάν το απαιτεί το δίκαιο του Κράτους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα δικαιολογούσαν την «προσαγωγή σε δίκη» του εκζητούμενου, εάν οι αξιόποινες πράξεις είχαν διαπραχθεί στο έδαφος του Κράτους αυτού.

- Για το σκοπό αυτόν η έκθεση των αξιόποινων πράξεων, στην οποία περιγράφονται τα στη διάθεση των αρχών αποδεικτικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος θα αποτελεί απόδειξη για τα γεγονότα που εκτίθενται στην εν λόγω έκθεση, εφόσον ο αρμόδιος δικαστής ή εισαγγελέας όπου τη συντάσσει, πιστοποιήσει ότι τα περιγραφόμενα στην εν λόγω έκθεση αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία του αιτούντος Κράτους.

- Η έκθεση μπορεί να περιλαμβάνει οποιαδήποτε αναφορά, δήλωση, αντίγραφο ή άλλο χρήσιμο υλικό.

- Η έκθεση μπορεί να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία συγκεντρώθηκαν στο έδαφος του αιτούντος Κράτους ή σε άλλο τόπο, και τα οποία είναι παραδεκτά ή όχι από τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

γ) Στην περίπτωση προσώπου του οποίου ζητείται η έκδοση για έκτιση ποινής:

1) το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο της καταδικαστικής αποφάσεως ή άλλου εγγράφου που έχει την ίδια ισχύ, στο οποίο θα ορίζεται η προς έκτιση ποινή

2) εάν η ποινή έχει ήδη εκτιθεί σε μέρει, βεβαίωση του εισαγγελέα, στην οποία θα αναφέρεται το υπόλοιπο της προς έκτιση ποινής.

δ) Προς υποστήριξη αιτήσεως του Καναδά, αναφερόμενης σε πρόσωπο το οποίο έχει κηρυχθεί ένοχο και στο οποίο όμως δεν έχει επιβληθεί ποινή, το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο του εντάλματος συλλήψεως και

το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο άλλου εγγράφου με το οποίο θα βεβαιώνεται η καταδίκη του εν λόγω προσώπου και ότι πρόκειται να επιβληθεί σε βάρος του ποινή.

2. Εάν πρόκειται για πρόσωπο το οποίο καταδικάσθηκε ερήμην θα εφαρμόζονται οι διατάξεις των εδαφίων (α) και (β) της παραγράφου 1 όσον αφορά τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Εάν, όμως, αποδεικνύεται ότι στον εκζητούμενο έχει επιδοθεί είτε η κλήση προς κατηγορούμενο, στην οποία αναφέρεται η ημερομηνία της δικασίμου και ο τόπος διεξαγωγής της δίκης, είτε η ερήμην απόφαση, και ότι αυτός δεν ενεφανίσθη ή δεν έκανε χρήση του δικαιώματος ασκήσεως εφέσεως για τη διεξαγωγή νέας δίκης, στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι σχετικές με την προσαγωγή δικαιολογητικών διατάξεις των εδαφίων (α) και (γ) της ανωτέρω παραγράφου 1.

3. Όλα τα έγγραφα που προσάγονται προς υποστήριξη αιτήσεως εκδόσεως, που προέρχονται από μια δικαστική αρχή ή εισαγγελέα του αιτούντος Κράτους και τα οποία έχουν επικυρωθεί απ' αυτούς ή με εντολή τους, γίνονται αποδεκτά κατά τη διαδικασία της εκδόσεως, στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, χωρίς να απαιτείται ένορκη σύνταξη τους ή άλλη επίσημη βεβαίωση και χωρίς να απαιτείται επαλήθευση της υπογραφής ή της ιδιότητας του υπογράφοντος.

4. Δεν απαιτείται πιστοποίηση του γνησίου ή άλλη πιστοποίηση των δικαιολογητικών που προσάγονται προς υποστήριξη αιτήσεως εκδόσεως.

5. Κατά τη διαδικασία της εκδόσεως επιτρέπεται η χρησιμοποίηση των μεταφράσεων των δικαιολογητικών που προσάγονται από το αιτούντος Κράτος προς υποστήριξη της αιτήσεως.

Άρθρο 9 Συμπληρωματικές πληροφορίες

Εάν οι πληροφορίες που παρέχονται από το αιτούντος Κράτος δεν είναι επαρκείς για τη λήψη αποφάσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως, το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να ζητήσει τις αναγκαίες συμπληρωματικές πληροφορίες, ορίζοντας αν θέλει και εύλογη προθεσμία για την αποστολή τους.

Άρθρο 10 Προσωρινή σύλληψη

1. Σε επείγουσες περιπτώσεις οι αρμόδιες Αρχές του αιτούντος Κράτους θα μπορούν να ζητούν εγγράφως την προσωρινή σύλληψη του εκζητούμενου προσώπου. Η εν λόγω αίτηση θα μπορεί επίσης να υποβληθεί μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας (INTERPOL).

2. Η αίτηση προσωρινής συλλήψεως θα περιλαμβάνει:

α) ακριβή περιγραφή του εκζητούμενου, τα στοιχεία ταυτότητας και την υπηκοότητα του προσώπου αυτού, καθώς και τον τόπο στον οποίο ευρίσκεται,

β) δήλωση με την οποία ανακοινώνεται ότι θα ακολουθήσει αίτηση εκδόσεως,

γ) τον ορισμό της πράξεως, το χρόνο και τον τόπο στον οποίο διαπράχθηκε, καθώς και συνοπτική περιγραφή των πραγματικών περιστατικών,

δ) δήλωση με την οποία θα βεβαιώνεται η ύπαρξη εντάλματος συλλήψεως ή καταδικαστικής αποφάσεως, συνεπεία της οποίας ζητείται η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμβάσεως,

ε) οποιαδήποτε άλλη πληροφορία, η οποία θα αιτιολογούσε την προσωρινή σύλληψη του εκζητούμενου στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

3. Το αιτούντος Κράτος θα πληροφορείται αμέσως από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση τη συνέχεια που δόθηκε σ' αυτήν.

4. Η προσωρινή σύλληψη θα λήγει εάν, μετά την παρέλευση εξήντα (60) ημερών από της ημερομηνίας συλλήψεως, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν επιλήφθηκε της αιτήσεως εκδόσεως. Όσον αφορά την επιστροφή των στο άρθρο 8 οριζομένων δικαιολογητικών και στο μέτρο που η νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση το επιτρέπει, οι αρμόδιες αρχές του Κράτους αυτού θα έχουν τη δυνατότητα παρατάσεως της προθεσμίας αυτής. Πάντως, η προσωρινή απόλυτη του εκζητούμενου θα είναι δυνατή ανά πάσα στιγμή, με την προϋπόθεση ότι θα ληφθούν από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα τα μέτρα εκείνα, τα οποία θα κριθούν απαραίτητα για να αποτραπεί η δραπέτευσή του από τη χώρα.

5. Η παρέλευση της προθεσμίας των εξήντα (60) ημερών δεν εμποδίζει νέα σύλληψη και έκδοση, εάν η αίτηση εκδόσεως παραληφθεί μεταγενέστερα.

Άρθρο 11 Συναίνεση στην έκδοση

Το Κράτος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να παραδώσει, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως, το εκζητούμενο πρόσωπο στο αιτούντος Κράτος χωρίς τις σχετικές με τη διαδικασία της εκδόσεως διατυπώσεις, εφόσον το εν λόγω πρόσωπο συναντέσει στην παράδοσή του ενώπιον δικαστικής Αρχής.

Άρθρο 12 Συρροή αιτήσεων

Εάν η έκδοση του ίδιου προσώπου ζητηθεί συγχρόνως από δύο ή περισσότερα Κράτη, το Κράτος προς το οποίο απευθύνονται οι αιτήσεις θα αποφασίσει σε ποιο από τα Κράτη αυτά θα παραδοθεί ο εκζητούμενος και θα γνωστοποιήσει προς το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος την απόφασή του.

Άρθρο 13 Παράδοση

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα γνωστοποιήσει στο αιτούντος Κράτος την απόφασή του επί της εκδόσεως.

2. Κάθε ολική ή μερική απόρριψη της αιτήσεως εκδόσεως πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

3. Σε περίπτωση εκδόσεως, το αιτούντος Κράτος θα πληροφορείται τον τόπο και την ημερομηνία της παραδόσεως, καθώς και τη διάρκεια της γενομένης κρατήσεως επί σκοπώ εκδόσεως του εκζητούμενου.

4. Εάν το εκζητούμενο πρόσωπο δεν παραδοθεί την καθορισμένη ημερομηνία, μπορεί να απολυθεί μετά την παρέλευση προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών, υπολογιζόμενης από την ημερομηνία αυτή και μπορεί να παύσει να υπόκειται στις διαδικασίες της εκδόσεως μετά την παρέλευση προθεσμίας τριάντα (30) ημερών.

Άρθρο 14 Προσωρινή παράδοση ή αναβολή

1. Όταν το εκζητούμενο πρόσωπο διώκεται ή εκτίει ποι-

νή στο έδαφος του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση για αδίκημα διαφορετικό από εκείνο για το οποίο ζητήθηκε η έκδοση, το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να παραδώσει τον εκζητούμενο ή να αναβάλει την παράδοσή του μέχρι της περατώσεως των διαδικασιών ή μέχρι της ολικής ή της μερικής εκτίσεως της ποινής. Το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ενημερώνει σχετικά το αιτούν Κράτος.

2. Στο μέτρο που επιτρέπεται από τη νομοθεσία του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, το εκζητούμενο πρόσωπο, του οποίου χορηγήθηκε η έκδοση, θα μπορεί να παραδίδεται προσωρινά στο αιτούν Κράτος με σκοπό τη διώξη του, υπό όρους που θα καθορισθούν από κοινού, μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών. Η διάρκεια κρατήσεως του στο έδαφος του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση θα αφαιρείται από το υπόλοιπο της ποινής που έχει να εκτίσει στο αιτούν Κράτος.

3. Το πρόσωπο, το οποίο επανέρχεται μετά το πέρας της προσωρινής παράδοσης στο Κράτος από το οποίο ζητήθηκε η έκδοση, μπορεί, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως, να παραδοθεί οριστικά στο αιτούν Κράτος με σκοπό την έκτιση ποινής που του έχει επιβληθεί σ' αυτό, μετά την περάτωση των διαδικασιών ή την έκτιση της ποινής στο έδαφος του Κράτους, από το οποίο ζητήθηκε η έκδοσή του.

Άρθρο 15 Παράδοση αντικειμένων

1. Το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση συλλέγει στο έδαφος του, κατόπιν αιτήσεως και προς το συμφέρον του αιτούντος Κράτους και στο μέτρο που επιτρέπεται από τη νομοθεσία του, τυχόν αποδεικτικά στοιχεία του αδικήματος για το οποίο ζητήθηκε η έκδοση.

2. Ύστερα από αίτηση του αιτούντος Κράτους, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα κατάσχει και θα παραδίδει, στο μέτρο που επιτρέπεται από τη νομοθεσία του, τα αντικείμενα τα οποία:

α) μπορούν να χρησιμεύσουν ως πειστήρια, ή

β) προέρχονται από την παράνομη πράξη και βρέθηκαν στην κατοχή του εκζητουμένου κατά το χρόνο της συλλήψεως.

3. Η παράδοση των αντικειμένων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου πραγματοποιείται ακόμη και αν δεν κατέστη δυνατόν να λάβει χώρα η ήδη χορηγηθείσα έκδοση λόγω θανάτου ή αποδράσεως του εκζητουμένου.

4. Εφόσον τα εν λόγω αντικείμενα είναι δεσκτικά κατασχέσεως ή δημεύσεως στο έδαφος του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η έκδοση, το Κράτος αυτό μπορεί, για τις ανάγκες εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας, να τα κρατήσει προσωρινά ή να τα παραδώσει με τον όρο επιστροφής.

5. Πάντως θα διασφαλίζονται τα δικαιώματα τα οποία, το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ή τρίτο, είχαν αποκτήσει επί των εν λόγω αντικειμένων. Στην περίπτωση που υπάρχουν τέτοια δικαιώματα, μετά το πέρας της δίκης τα αντικείμενα θα αποδίδονται το συντομότερο δυνατόν και ανεξόδως στο Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 16 Κανών ειδικότητος

1. Το πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της Συμβάσεως αυτής δεν επιτρέπεται να διωθεί, κρατηθεί, δικασθεί ή τιμωρηθεί στο έδαφος του αι-

τούντος Κράτους, για οποιοδήποτε αδίκημα διαφορετικό από εκείνο για το οποίο ζητήθηκε, εκτός των ακόλουθων περιπτώσεων:

α) Όταν το ανωτέρω πρόσωπο συναίνει σ' αυτό, εγγράφως, ενώπιον δικαστικής Αρχής του αιτούντος Κράτους, αφού η δικαστική Αρχή του εξηγήσει τα δικαιώματά του.

β) Όταν το πρόσωπο αυτό εγκατέλειψε μετά την έκδοση του το έδαφος του αιτούντος Κράτους και επανήλθε σ' αυτό με τη θέλησή του.

γ) Όταν το πρόσωπο αυτό, αν και για σαράντα πέντε (45) ημέρες είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του αιτούντος Κράτους, εν τούτοις παρέμεινε σ' αυτό.

δ) Όταν συναίνει σ' αυτό το Κράτος, στο οποίο απευθύνεται η αίτηση. Για το σκοπό αυτόν το Κράτος αυτό θα μπορεί να απαιτήσει την προσαγωγή όλων των προβλεπόμενων στο άρθρο 8 εγγράφων ή δηλώσεων.

2. Οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται σε αδικήματα που διαπράχθηκαν μετά την έκδοση.

3. Εφόσον ο χαρακτηρισμός της πράξεως, για την οποία χορηγήθηκε η έκδοση τροποποιηθεί μεταγενέστερα, το εκδοθέν πρόσωπο μπορεί να διωχθεί ή να καταδικασθεί, εφόσον το αδίκημα, σύμφωνα με το νέο χαρακτηρισμό:

α) ουσιωδώς θεμελιώνεται στα ίδια γεγονότα που εκτίθενται στην αίτηση εκδόσεως και στα δικαιολογητικά της έγγραφα, και

β) τιμωρείται με την ίδια ανώτερη ποινή ή με ανώτερη ποινή μικρότερη από εκείνη με την οποία τιμωρείται το αδίκημα για το οποίο είχε εκδοθεί το εν λόγω πρόσωπο.

Άρθρο 17 Επανέκδοση σε τρίτο Κράτος

Το πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως, δεν μπορεί να εκδοθεί σε τρίτο Κράτος, χωρίς τη συγκατάθεση του Κράτους που το εξέδωσε, εκτός των περιπτώσεων των εδαφίων (α), (β) και (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 16. Το Κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, μπορεί να απαιτήσει την προσκόμιση των εγγράφων που στηρίζουν την αίτηση εκδόσεως, τα οποία είχε λάβει το αιτούν Κράτος από το τρίτο Κράτος.

Άρθρο 18 Διαμεταγωγή

Η διαμεταγωγή ενός προσώπου, το οποίο παραδόθηκε από τρίτο Κράτος σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, μέσω του εδάφους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, θα επιτρέπεται κατόπιν αιτήσεως με την επιφύλαξη της νομοθεσίας του τελευταίου αυτού Κράτους και όλων των περιπτώσεων για τις οποίες η έκδοση μπορεί να μην χορηγηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως.

Άρθρο 19 Εφαρμοστέο Δίκαιο

Για τις διαδικασίες συλλήψεως και εκδόσεως θα εφαρμόζεται το δίκαιο του Κράτους από το οποίο ζητείται η έκδοση, εκτός αντιθέτου διατάξεως της παρούσας Συμβάσεως.

Άρθρο 20 Γλώσσες

Όλα τα αποστελλόμενα έγγραφα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως θα συντάσσονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του

αιτούντος Κράτους, συνοδευόμενα από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 21
Δαπάνες

Για τους σκοπούς της εκδόσεως:

1. Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση επιβαρύνεται με τα έξοδα που προκύπτουν στο έδαφος του από τη σύλληψη, την κράτηση και οποιαδήποτε άλλη διαδικασία περιλαμβανομένων και των εξόδων της κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 παράγραφος 2 της παρούσας Συμβάσεως αισκούμενης ποινικής διώξεως.

2. Το αιτούν Κράτος επιβαρύνεται με τα έξοδα μεταφοράς του εκδοθέντος προσώπου από το έδαφος του Κράτους από το οποίο ζητείται η έκδοση στο έδαφος του αιτούντος Κράτους.

Άρθρο 22
Διεξαγωγή διαδικασίας

1. Σε περίπτωση υποβολής αιτήματος εκδόσεως από την Ελληνική Δημοκρατία, η διαδικασία εκδόσεως διεξάγεται από τον Γενικό Εισαγγελέα του Καναδά.

2. Σε περίπτωση υποβολής από τον Καναδά αιτήματος εκδόσεως, η διαδικασία εκδόσεως διεξάγεται, από το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Ελληνικής Δημοκρατίας και τον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών, σύμφωνα με τη νομοθεσία της.

Άρθρο 23
Έναρξη ισχύος

1. Μετά τη θέση σε ισχύ της Συμβάσεως αυτής, θα καταργηθεί και θα αντικατασταθεί, μεταξύ των Συμβαλλομενών Κρατών, η μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένου Βασιλείου συναφθείσα Σύμβαση περί αμοιβαίας εκδόσεως ε-

γκληματιών, που υπογράφηκε στην Αθήνα την 24η Σεπτεμβρίου 1910. Όσον αφορά όμως αιτήσεις εκδόσεως που έγιναν πριν τη θέση σε ισχύ της Συμβάσεως αυτής θα συνεχίσουν να ρυθμίζονται από τις διατάξεις της Συνθήκης του 1910.

2. Η παρούσα Σύμβαση θα εφαρμοσθεί σε κάθε αίτηση που θα υποβληθεί μετά την έναρξη της ισχύος της, ακόμα και αν το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση έχει διαπραχθεί πριν την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας Συμβάσεως.

Άρθρο 24
Έγκριση

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα κοινοποιούν αμοιβαία την ολοκλήρωση της διαδικασίας, η οποία απαιτείται για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Συμβάσεως.

2. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του δευτέρου μήνα μετά την ημερομηνία λήψεως της τελευταίας κοινοποίησεως.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση ανά πάσα στιγμή, απευθύνοντας με τη διπλωματική οδό, σχετική κοινοποίηση προς το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Η καταγγελία θα παράγει αποτελέσματα ένα έτος μετά την ημερομηνία λήψεως της εν λόγω κοινοποίησεως.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι εκπρόσωποι των δύο Κυβερνήσεων, δεσόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση, η οποία φέρει τη σφραγίδα τους.

Έγινε στην Οττάβα, την 3η Νοεμβρίου 1999, σε δύο αντίγραφα, στην ελληνική, γαλλική και αγγλική γλώσσα - τα τρία κείμενα έχουν την ίδια ισχύ.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας
(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση
του Καναδά
(υπογραφή)